

EGY LÓ NEM ÍR

A vágott virágnak pizzabúze lesz
a vegyes szállításnál, és a Covid-teszt
csomagolása a fokhagymás uborkasaláta
emlékét őrzi. Aztán célba ér.
A hőtartó rekesz éjszakai leheletében
vacillálok az ágyon,
hogy a kötetben megnevezzem-e a Woltot,
vagy csak a brand színével utaljak rá,
végül azt álmodom, hogy ló vagyok,
belém égetnek egy duplavét,
de nem érzem, csak hallom, ahogy a billog
sistereg. Vágtatok. Fel se tűnik,
hogy patám van. Mire mégis rájövök,
száguldunk az üres Andrásyn, mi, a support
team kedvencei, shetlandi pónik, kisbéri
félvérek sörökkel. Nápolyit viszünk, babot.
A bérházkapukat nyitva hagyják nekünk,
istállószagú a város, sörényünket kék eső festi.
Krisztinát, Jocót, a frissen elnevezett vízcseppeket
kivetítőn dicsérik a reklámérték miatt.
Viszont a 6. kerület lakói haragszanak. Trágyát
hordanak a cselédlépcsőn, bizonyíték.
Az ablakból hajigálnak velem,
a hátunkon omlik szét. Felébredek,
de visszaalszom. A cég szerződést
bont velem egy vers miatt. Bizonygatom,
hogy én nem írhattam. És igaz. Egy ló nem ír.

A HALOTTAK GYORSULÁSA

Biztos láttad, dúdolgatom a Keletinél
egy motoros futárnak, nincs olyan halott,
amelyik ne volna gyorsabb nálad.

Ha eszembe jutnak, *ide is értek*
a Fiumei útra, ahol gyakran üres a járda,
ezért fürgén tekerek.
De a szomszéd Marika,
akit a rák nemrég ismeretlen helyre szállított,
mindig gyorsabb nálam,
mert emlék. Őt nem lassítja a szél,
amelyik a kék dzsekit lapítja rajtam.
Marika néni itt a fejemben. Egy pillanat.

A sírkertben, persze, óvatosabbak a halottak.
Mint Tandori verebei, „a földdel együtt forognak,
a talpam alatt, de olyan lassan, hogy ne is
érezzem a mocorgásukat”*. Csak itt,
a felszínen, ahol a Burger King felé húz a szél,
más a tempó. Pedig az emlék illanását
A-ból B-be senki nem rendeli meg.

Egymás után előzöm a sírköveket, némelyik
idétlenül túllóg a kerítésen.
Mintha rosszul bújt volna el,
mint egy rajzfilmben a kedves disznó,
kilóg, az elnagyolt oszlop vékony,
mint a kolbász.

Csak a halott nem bujkál. A covidos Andor
vagy az ismeretlen rolleron,
akit tegnapelőtt elintézt
az Infostart.hu és a buszkerék.

Egyikük se szellem,
mindegyikük szelíd,
ott haladnak,
ahol a memóriám a híd,
bár sose láttam, hogyan kelnek át.
Ha nem gondolok másra, azonnal itt teremnek.
Oda kell érnem a Burger Kingbe,
de lenyűgöz a halottak gyorsulása.